

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD., v právnej veci navrhovateľa: **P., C.**, proti odporkyni: **Sociálna poisťovňa - ústredie**, Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 24Sd/80/2011-52 zo dňa 18.10.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 24Sd/80/2011-52 zo dňa 18.10.2011 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. X. zo dňa 20.1.2011 v spojení so zmenovým rozhodnutím zo dňa 12.5.2011, ktorými odporkyňa podľa § 70 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že nie je invalidný, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že v rámci preskúmovacieho konania posudkoví lekári zotrvali na pôvodnom posudku so záverom, že navrhovateľ nie je invalidný, pretože miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je len 40%. Námietky navrhovateľa v súvislosti s posúdením jeho zdravotného stavu nepovažoval krajský súd za dôvodné, pretože posudkoví lekári sa opakovane zaoberali skúmaním dôsledkov skonštatovaných zdravotných postihnutí u navrhovateľa v nadväznosti na možnosť priznania miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v zmysle prílohy č. 4 zákona. Podľa krajského súdu z obsahu posudkov vyplynulo, že všetky skonštatované diagnózy navrhovateľa boli vyhodnotené a dokonca bolo priznané navýšenie aj pre psychologickým vyšetrením neobjektivizovanú ľahkú mentálnu retardáciu. K námietke navrhovateľa, že žije len zo sociálnych dávok vo výške 60€ uviedol, že zákon pri posudzovaní splnenia podmienok na priznanie invalidného dôchodku neumožňuje zohľadňovať finančnú situáciu žiadateľa o dávku.

Proti rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie, ktorým namietal, že má stále zdravotné ťažkosti, stále je PN a žiadal o znovu prešetrenie svojho zdravotného stavu..

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny s odôvodnením, že posudkoví lekári sociálneho poistenia po objektívnom posúdení výsledkov vyšetrení zdravotného stavu navrhovateľa a za jeho osobnej účasti vyhotovili logické a jednoznačné posudky, z ktorých vychádzal vo svojom rozhodnutí aj krajský súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 5. júna 2012 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa § 71 zákona je poistenec invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods. 1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona), je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že navrhovateľ žiadosťou zo dňa 6.12.2010 požiadal o invalidný dôchodok. Podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Galante, zo dňa 14.12.2010, navrhovateľ nie je invalidným, pretože miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je len 35%, pri rozhodujúcom zdravotnom postihnutí podľa kap. XV, odd. E, pol. 3, písm. b/ prílohy č. 4 zákona – choroby podporného a pohybového aparátu.

Na základe uvedeného posudku odporkyňa rozhodnutím zo dňa 20.1.2011 zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok.

Po podaní opravného prostriedku bol zdravotný stav navrhovateľa posudzovaný dňa 5.5.2011 posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne – ústredia, so sídlom

v Bratislave, ktorý dospel k rovnakému záveru vylučujúcemu invaliditu u navrhovateľa a to na základe stanovenia zhodnej diagnózy rozhodujúceho zdravotného postihnutia (kap. XV, odd. E, pol. 3b/), pri zhodnotení ľahkej mentálnej retardácie odôvodňujúcej navýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť stanovenú na 35% o 5%, teda na 40%. Z posudku vyplýva, že navrhovateľ bol v minulosti vyšetrovaný psychiatrom pre ľahkú mentálnu retardáciu s poruchami správania, ktorá však nebola objektivizovaná psychologickým vyšetrením.

Krajský súd po predložení nových lekárskejších správ zo psychiatrickej ambulancie nariadil odporkyni doplniť dokazovanie. Z doplnenia posudku zo dňa 21.9.2011 vyplýva, že diagnózy a zistenia obsiahnuté v predložených správach a nálezoch len potvrdzujú tie isté diagnózy, pre ktoré bol navrhovateľ správne posúdený. Posudkový lekár preto zotrval na stanovenej 40 %-nej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Odvolačný súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporkyne postupom podľa § 250l a nasl. OSP dospel k záveru, že rozhodnutie a postup odporkyne pred jeho vydaním boli správne a v súlade so zákonom.

Podľa názoru odvolacieho súdu, je z postupu krajského súdu zrejmé, že dôsledne skúmal, či závery podaných posudkov majú podklad v lekárskejších nálezoch a vyšetreniach všetkých zdravotných problémov, ktoré navrhovateľ udával, najmä tých, ktoré sú z objektívneho hľadiska spôsobilé znižovať jeho pracovný potenciál a za tým účelom nariadil odporkyni doplnenie posudku v súvislosti s novopredloženými dôkazmi. Krajský súd preto nepochybil, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval rozhodnutie odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľa nevyhovelo.

Navrhovateľ nepredložil v odvolacom konaní žiaden dôkaz, ktorý by tento záver spochybňoval, alebo ktorý by nasvedčoval inému rozsahu zdravotného poškodenia, ako bol ustálený. Neuviedol nič nové, s čím by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali. Pochybnosti navrhovateľa o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, preto súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Všetky v konaní predložené posudky posudkových lekárov sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené

odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Ak by sa však v budúcnosti zdravotný stav navrhovateľa zhoršil, nič mu nebráni opätovne podať žiadosť o prehodnotenie jeho zdravotného stavu.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, podľa názoru odvolacieho súdu, krajský súd dôvodne považoval rozhodnutie odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľa nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný. Odporkyni zákon priznanie náhrady trov konania neumožňuje.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 5. júna 2012

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová